UNIVERZA V LJUBLJANI FAKULTETA ZA MATEMATIKO IN FIZIKO

Finančna matematika – 1. stopnja

Katarina Brilej, Sara Kovačič Uporaba metahevristike GRASP na problemu potujočega trgovca

Projekt OR pri predmetu Finančni praktikum

Mentor: prof. dr. Riste Škrekovski

Kazalo

1.	Uvod	3
2.	Problem potujočega trgovca	3
3.	Grasp	3
3.1.	Greedy randomized construction	3
3.2.	Local search	4
4.	Celoštevilski linearni program in primerjava z GRASP	7
5.	Primerjave	9
5.1.	Primerjava ILP in GRASP	9
5.2.	Primerjava parametra alpha	9
5.3.	Primerjava s skupino 7	10
6.	Zaključek	11
$\text{Lit}\epsilon$	12	

1. Uvod

Metahevristika je algoritemski način reševanja kombinatoričnega optimizacijskega problema, pri katerem na začetku izberemo množico kandidatov za rešitev, in jo iterativno izboljšujemo (glede na neko vnaprej izbrano funkcijo zaželenosti), ter po dovolj korakih vrnemo najboljši element iz te množice. Metahevristike torej vrnejo približne rešitve, a veliko hitreje kot eksaktni postopki. V projektu bova na problem potujočega trgovca implementirali metahevristiko GRASP (greedy randomized adaptive search procedure). Problem potujočega trgovca bova rešili tudi kot celoštevilski linearni program in primerjali rešitve. Generirali bova nekaj zanimivih grafov in na njih preizkusili algoritem. Rezultate bova primerjail tudi z rezultati iz spleta in rezultati skupine 7, ki bo na problem potujočega trgovca implementirala genetski algoritem.

2. Problem potujočega trgovca

Problem potujočega trgovca ("travelling salesman problem"/TSP) se glasi:

- Formulacija v vsakdanjem jeziku: danih je n mest in razdalja med poljubnim parom mest (od mesta do mesta lahko potujemo po zgolj eni poti). Najdi najkrajšo (najcenejšo) pot, ki se začne in konča v istem mestu ter obišče vsako mesto natanko enkrat.
- Formulacija v matematičnem jeziku: v (neusmerjenem enostavnem) polnem grafu K_n z uteženimi povezavami (pozitivne vrednosti) najdi najkrajši cikel, ki vsebuje vsa vozlišča. Ciklom, ki vsebujejo vsa vozlišča grafa, pravimo Hamiltonovi cikli.

3. Grasp

GRASP (greedy randomized adaptive search procedure) je metahevristika, ki sestoji iz dveh faz: greedy randomized construction in local search. V prvi fazi na pameten način (odvisno od problema) izberemo izmed vseh možnih rešitev CL (candidate list) množico začetnih približkov RCL (restricted candidates list). To storimo deloma deterministično in deloma stohastično, da zagotovimo, da so začetni približki obetavni, a dovolj razpršeni po celotni množici CL, da bo druga faza pregledala čimvečji del CL. V drugi fazi za vsako izmed teh rešitev $s \in RCL$ pregledamo elemente $s' \in CL$ v njeni okolici (kaj je okolica je od problema in načina reševanja odvisno). Če najdemo boljšo rešitev s', jo dodamo v RCL ter s odstranimo. To ponavljamo dokler zaustavitveni pogoj (npr. št. iteracij, zahtevana natančnost) ni izpolnjen.

3.1. **Greedy randomized construction.** Kot smo že omenili je GRASP sestavljen iz dveh delov. Najprej bomo predstavili tako imenovan greedy randomized construction. Tu parameter alpha predstavlja moč množice začetnih približkov (RCL), v našem primeru torej dolžino seznama RCL. Za vhodni podatek imamo tudi incidenčno matriko cen povezav velikosti nxn. g je simetrična matrika, z ničlami po diagonali. Na začetku jo s pomočjo funkcije slovar_cen spremenimo v slovar, sestavljen iz elementov, ki jo imajo za ključ povezavo oblike (x_i, x_j) , za vrednost pa ceno/razdaljo, ki ji pripada. Vsak začetni približek $t = (l, 1, v_2, \ldots, v_n)$ iz RCL konstruiramo tako, da določimo $v_1 := 1$ nato iteraticno za $i = 2, \ldots, n$ za v_i izberemo naključno med p % najbližjih vozlišč do $v_i - 1$, ki še niso v t. Na koncu še izračunamo dolžino poti s prej definirano funkcijo dolzina_poti in jo postavimo na ničto mesto. Take cikle t konstruiramo toliko 2casa, da RCL napolnimo. Če delamo z matrikami velikosti

manj kot 5, moramo nastaviti tudi parameter deles, saj mora vrednost n // delez presegati število 1.

```
def greedy_construction(g, alpha, delez = 5):
      RCL = [0] * alpha
       slovar = slovar_cen(g)
       n = len(g)
       p = n // delez
       for j in range (0, alpha):
           t = [0] * (n+1)
           t[1] = 1
           mesta = [h for h in range(2, n+1)]
           for i in range (2, n+1):
               povezave = [(t[i-1],m) \text{ for } m \text{ in } mesta]
11
               cene = { key: value for key, value in slovar.items() if key
      in povezave }
               urejene_povezave = sorted(cene, key=cene.__getitem__)
13
               (_, vi) = random.choice(urejene_povezave[:p])
               t[i] = vi
15
               mesta.remove(vi)
           t[0] = dolzina\_poti(g,t)
           RCL[j] = t
18
     return RCL
```

3.2. Local search. V tem delu se bomo posvetili drugemu delu algoritma imenovanemu local search. Obravnavali bomo dve metodi 20pt in 30pt. Funkcija local_search zato poleg matrike g, parametra alpha in števila iteracij sprejme še parameter metodo. Na začetku definiramo RCL, ki predstavlja začetni seznam približkov. Te nato uredimo po dolžini, primerjamo jih po prvem elementu, ki predstavlja dolžino poti. Nato naključno izberemo t iz RCL, toda z linerano padajočo verjetnostjo. Najverjetneje izbereme cikel na vrhu RCL, torej najkrajši. Ko imamo izbran t se na podlagi parametra metoda odločimo za 20pt ali pa 30pt. Obe metodi poizkušata približek izboljšati, če jima uspe, vrneta novi_t. Neodvisno od metode nato v primeru, da je izboljšava uspela v RCL dodamo izboljšan približek in starega odstranimo. Kasneje si bomo ogledali še kako posamezna metoda deluje. Ponavljamo tolikokrat kot je predpisano, to nam določa iter.

Če si zdaj ogledamo še kako delujeta posamezni metodi. Začnimo s preprostejšo, 2
opt. Ko naključno izberemo cikel t, ga želimo izboljšati. Krajši cikel iščemo v
 okolici, ki je definirana kot monožica vseh ciklov t' iz CL, ki jih dobimo iz t
 tako, da mu zamenjamo dve vozišči, torej naključno zamenjamo dve vozlišči t
. Namesto, da bi shranjevali vse možne t' in na koncu preverili, če je najkrajši krajši od trenutnega t, je bolj učinkovito, če sproti preverjamo, če posamezna menjava prinese izboljšavo. Na začetku zato definiramo spremenljivko razlika, ta meri, če je dana menjava boljša. Nato moramo v zanki ločiti dva primera, saj v primeru, da je j = n, razdremo povezavo s prvim elementom. Nato izračunamo change, če je ta manjši od trenutne razlike, jo posodobimo, saj smo dobili krajši cikel. Shranimo si tudi optimalni i in j, da bomo na koncu vedeli s katero menjavo smo dosegli najkrajši cikel. Če smo uspeli izboljšati t, bo razlika negativna in dobili bomo novi \pm t. Tega konstruiramo tako, da na starem t izvedemo menjavo določeno z optimalnim i in j. Namesto, da znova računamo celotno dolžino cikla, samo prištejemo razliko, ki je nagativna.

```
def dva_opt(n,t,g):
       slovar = slovar\_cen(g)
       razlika = 0
       for i in range (2,n):
           for j in range (i+1,n+1):
6
               if j != n:
                    change = slovar[(t[i-1],t[j])] + slovar[(t[i],t[j+1])]
      - slovar[(t[i-1],t[i])] - slovar[(t[j],t[j+1])]
               else:
8
                    change = slovar[(t[i-1],t[j])] + slovar[(t[i],t[1])]
      slovar [(t[i-1],t[i])] - slovar [(t[j],t[1])]
10
                if change < razlika:
11
                    razlika = change
                    opt_i =
12
                    opt_{-j} = j
13
       if razlika < 0:
14
           novi_t = [t[m]  for m in range (0, n+1)]
15
           novi_t[opt_i:opt_j+1] = novi_t[opt_i:opt_j+1][::-1]
16
           novi_t[0] = t[0] + razlika
17
           return novi_t
18
19
       else:
           return None
```

3opt je nekoliko bolj dodelana različica local searcha, zamenjamo namreč kar tri vozlišča. Tako kot 2opt sprejme velikost matrike, matriko in cikel t. Zaradi peglednosti na začetku definiramo spremenljivke X1, X2, Y1, Y2, Z1, Z2. Sedaj imamo 7 možnih menjav. Tri od teh so 2opt, štiri pa 3opt. Za vsako od možnih menjav nato izračunamo razliko. Ker pri 3opt menjavah odstranimo enake povezave,

lahko to shranimo pod spremenljivko odstej. Ko izračunamo vse razlike, poiščemo minimum, s tem ko si zabeležimo, pri katerem indeksu je bila minimalna razlika dosežena, bomo kasneje vedeli katero menjavo izvesti, saj so te urejene po vrsti v seznamu spremembe. Če je change manjša od trenutne razlike, pomeni, da lahko t izboljšamo. Posodobimo razliko, indeks in si zabeležimo optimalne i,j in k, ki jih bomo potem potrebovali, da izvedemo ustrezno menjavo. Torej če je na koncu razlika manjša kot 0 lahko zgradimo novi.t. Ta je odvisen od vrste menjave, ki jo moramo izvršiti, ta pa je določena z indeksom in optimalnimi i,j in k. Tako kot pri 20pt tudi tukaj novo dolžino cikla izračunamo tako, da prištejemo razliko.

```
def tri_opt(n, t, g):
       slovar = slovar\_cen(g)
       razlika = 0
       for i in range (2, n-1):
          for j in range (i+1,n):
           for k in range (j+1,n+1):
                   X1, X2, Y1, Y2, Z1, Z2 = t[i-1], t[i], t[j-1], t[j], t[
      k-1, t[k]
8 # 2 opt moves
                    change1 = slovar[(X1,Z1)] + slovar[(X2,Z2)] - slovar[(X1,Z1)]
      X1, X2) - slovar [(Z1, Z2)]
                    change2 = slovar[(Y1, Z1)] + slovar[(Y2, Z2)] -
10
      [(Y1, Y2)] - slovar [(Z1, Z2)]
                    change 3 = \operatorname{slovar}[(X1, Y1)] + \operatorname{slovar}[(X2, Y2)] -
11
      [(X1, X2)] - slovar[(Y1, Y2)]
12 # 3 opt moves
                    odstej = slovar[(X1, X2)] + slovar[(Y1, Y2)] + slovar[(Y1, Y2)]
      Z1, Z2)]
14 # v vseh treh primerih odstranimo enake povezave
                    change4 = slovar[(X1, Y1)] + slovar[(X2, Z1)] + slovar
      [(Y2, Z2)] -
                    odstej
                    change5 = slovar[(X1, Z1)] + slovar[(Y2, X2)] + slovar
16
      [(Y1, Z2)] - odstej
                   change6 = slovar[(X1, Y2)] + slovar[(Z1, Y1)] + slovar
17
      [(X2, Z2)] -
                     odstej
                    change7 = slovar[(X1, Y2)] + slovar[(Z1, X2)] + slovar
18
      [(Y1, Z2)] - odstej
19 # izracunamo najmanjso vrednost razlike
                   spremembe = [change1, change2, change3, change4, change5
20
      , change6, change7
                    change = min(spremembe)
21
22
                    ind = np.argmin(spremembe) + 1
                       change < razlika:
23
                        razlika = change
24
25
                        indeks = ind
26
                        opt_i =
27
                        opt_{-j} = j
                        opt_k = k
28
       if razlika < 0:
29
           novi_t = menjava(indeks,n,t,opt_i,opt_j,opt_k)
30
           novi_t[0] = t[0] + razlika
```

```
32 return novi_t
33 else:
34 return None
```

V naslednji funkciji so opisane menjave, ki jih moramo narediti na trenutnem ciklu t, odvisne pa so od indeksa.

```
def menjava (indeks, n, t, opt_i, opt_j, opt_k):
       novi_t = [t[m] \text{ for } m \text{ in } range(0,n+1)]
       if indeks == 1:
           novi_t[opt_i:opt_k] = novi_t[opt_i:opt_k][::-1]
      if indeks == 2:
           novi_t[opt_j:opt_k] = novi_t[opt_j:opt_k][::-1]
       if indeks == 3:
           novi_t[opt_i:opt_j] = novi_t[opt_i:opt_j][::-1]
9
      if indeks == 4:
           novi_t[opt_i:opt_j] = novi_t[opt_i:opt_j][::-1]
           novi_t[opt_j:opt_k] = novi_t[opt_j:opt_k][::-1]
      if indeks == 5:
12
           tmp = novi_t [opt_j : opt_k][::-1] + novi_t [opt_i : opt_j]
           novi_t[opt_i:opt_k] = tmp
      if indeks == 6:
15
           tmp = novi_t[opt_j:opt_k] + novi_t[opt_i:opt_j][::-1]
16
           novi_t[opt_i:opt_k] = tmp
17
      if indeks == 7:
           tmp = novi_t[opt_j:opt_k] + novi_t[opt_i:opt_j]
19
           novi_t[opt_i:opt_k] = tmp
      return novi_t
```

4. Celoštevilski linearni program in primerjava z GRASP

Problem potujočega trgovca lahko predstavimo kot *celoštevilski linearni program*. Označimo mesta s števili $1, \ldots, n$. Strošek (ali razdalja) potovanja iz mesta i v mesto j je $c_{i,j}$, ($1 \le i, j \le n$). Minimiziramo strošek potovanja. Definiramo:

$$X_{i,j} := \begin{cases} 1 ; & \text{potnik gre iz mesta } i \text{ v mesto } j, \\ 0 ; & \text{sicer}, \end{cases}$$

 y_i ... katero po vrsti obiščemo mesto i

$$\min \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} x_{i,j} \cdot c_{i,j}$$

$$\text{p. p. } \sum_{i=1}^{n} x_{i,j} = 1, \text{ za vsak } j$$

$$\sum_{j=1}^{n} x_{i,j} = 1, \text{ za vsak } i$$

$$x_{i,j} \in \{0,1\}, \text{ za vsak } i \text{ in vsak } j$$

$$y_i \in \{1,\dots,n\}; \text{ za vsak } i$$

$$y_i + 1 - n + n \cdot x_{i,j} \leq y_i; \text{ za vsak } i \text{ in vsak } j > 1$$

Problem potujočega trgovca se da v Pythonu elegantno zapisati kot celoštevilski linearni program s pomočjo knjižnice PuLP. PuLP za reševanje problema izbere enega od vgrajenih algoritmov. V našem primeru je PuLP za reševanje izbral PULP_CBC_CMD. S pomočjo knjižnice PuLP sva napisali funckijo, ki sprejme matriko cen povezav, izpiše minimalno ceno potovanja in vrne urejen seznam obiskanih mest.

```
1 from pulp import *
  def tsp_as_ilp(g):
       razdalje = slovar_cen_ilp(g) # slovar razdalj
       mesta = [x+1 \text{ for } x \text{ in } range(len(g))] \# seznam mest (od 1 do n)
       prob = LpProblem("salesman", LpMinimize) # definiramo problem
      x = LpVariable.dicts('x', razdalje, 0,1, LpBinary)
       cena = lpSum([x[(i,j)]*razdalje[(i,j)] for (i,j) in razdalje])
       prob += cena
       for k in mesta: # pri pogojih:
           prob += lpSum([x[(i,k)] for i in mesta if (i,k) in x]) == 1
           \operatorname{prob} += \operatorname{lpSum}([x[(k,i)] \text{ for } i \text{ in mesta if } (k,i) \text{ in } x]) == 1
11
      u = LpVariable.dicts('u', mesta, 0, len(mesta)-1, LpInteger)
      N = len (mesta)
14
       for i in mesta:
           for j in mesta:
               if i != j and (i != 1 and j!= 1) and (i,j) in x:
16
                    prob += u[i] - u[j] \le (N)*(1-x[(i,j)]) - 1
17
       prob.solve() # PuLP sam izbere metodo
18
       sites_left = mesta.copy()
19
       org = 1
20
21
       potovanje = []
       potovanje.append(sites_left.pop(sites_left.index(org)))
       while len(sites_left) > 0:
23
           for k in sites_left:
24
25
               if x[(org,k)].varValue == 1:
                    potovanje.append(sites_left.pop(sites_left.index(k)))
26
                    org = k
27
       potovanje.append(1)
       print("Optimalna cena potovanja = ", value(prob.objective))
      return potovanje
```

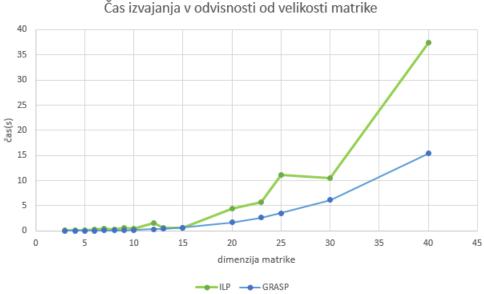
5. Primerjave

Za različne primerjave smo se osredotočili na pet grafov, vendar pa ne bomo povsod primerjali vseh. Poleg grafov skupine 7, ti so ulysses22, berlin52 in kroA100 smo si izbrali še swiss42 in st70. Vse smo dobili iz TSPLIB, kjer so zapisane tudi trenutne znane optimalne rešitve, ki jih bomo tekom naslednjega poglavja tudi primerjali. Ker pa so podatki za TSP podani v različnih oblikah, smo napisali še tri različne funkcije za uvoz. Za primerjavo GRASP in ILP pa smo sami generirali nekoliko manjše matrike. Te so simetrične s celoštevilskimi vrednostmi od 1 pa do maximalne vrednosti, ki jo določimo sami.

```
def TSP(N, max_pot, min_pot = 1):
    " funkcija vrne nakljucno matriko cen povezav, ki predstavlja
    problem potujocega trgovca"
    a = np.random.randint(min_pot, max_pot, size= (N,N))
    m = np.tril(a) + np.tril(a, -1).T
    for i in range(N):
        m[i][i] = 0
    return m
```

5.1. Primerjava ILP in GRASP.

Z merjenjem časa reševanja določenih primerov različnih velikosti ugotovimo, da napisana funkcija ilp porabi več časa za reševanje, kot metahevristika GRASP.

SLIKA 1. Časovna primerjava ILP in GRASP

5.2. Primerjava parametra alpha.

Za primerjavo parametra alpha smo se osredotočili na štiri parametre in sicer 3, 5, 10 in 15. Parameter alpha nam določa velikost RCL (restricted client list) na žacetku algoritma GRASP v sklopu greedy randomized construction. Torej če je alpha enak 5, bo algoritem skonstruiral 5 začetnih rešitev problema. Te bo nato local search izboljševal. Primerjavo smo naredili za obe metodi na 100 iteracijah,

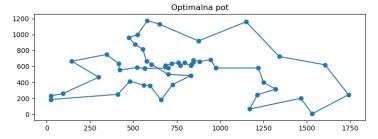
razen v zadnjem primeru na desetih, saj je bila matrika že prevelika. Prav tako smo naredili deset ponovitev algoritma. Če si najprej ogledamo najmanjši graf Ulysses22, lahko vidimo, da izbira parametra ne vpliva na rezultat, saj v vseh primerih vrne znan optimalni rezultat 1273. Pri malo večjem grafu Swiss42 že opazimo, da se rezultat oddaljuje od optimuma, večji kot je alpha. Vendar pa je pri 2-opt slabšanje očitno hitrejše. Pri 3-opt celo kljub slabšem rezultatu pri alpha = 10, pri alpha = 15 vrne optimalen rezultat. Optimalen rezultat za Berlin52 je 7544, mi pa smo dobili 7616, kar je precej blizu. Se pa tu rezultat še hitreje poslabša z včanjem alpha. Spet pri 2-opt bolj kot pri 3-opt. Tudi pri St70 najboljši rezultat vrne 3-opt, zopet pri najmanjšem izbranem alpha. Za KroA100 so rezultati že moCno oddaljeni od optimuma in vse bolj kot se povečuje alpha. Če zaključimo. Opazimo da razen v primeru zelo majnih grafov

TSP		3	5	10	15	opt
Ulysses22						7013
	2-opt	7013	7013	7013	7013	
	3-opt	7013	7013	7013	7013	
Swiss42						1273
	2-opt	1273	1273	1420	1592	
	3-opt	1273	1273	1316	1273	
Berlin52						7542
	2-opt	7716	8130	8629	10464	
	3-opt	7616	7684	7735	8705	
St70						675
	2-opt	714	888	1211	1386	
	3-opt	684	754	878		
KroA100						21282
	2-opt 3-opt	37162	54119	74951	74462	

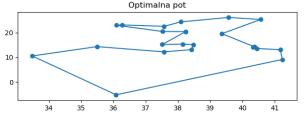
5.3. Primerjava s skupino 7.

	GRASP	GA
Ulysses22	7013	7112
Berlin52	7616	8737
KroA100	21761	36408

Slika 2. Najkraša pot primera berlin52 dolga 7692

Slika 3. Najkrajša pot primera ulysses22, dolga 7013

6. Zaključek

blabla

LITERATURA

[1] Travelling salesman problem http://en.wikipedia.org/wiki/Travelling_salesman_problem